

گزارشی مختصر از دومین مجمع عمومی سازمان زنان هشت مارس (ایرانی - افغانستانی) جولای ۲۰۰۱

دومین نشست عمومی سازمان زنان هشت مارس، در روزهای ۲۷، ۲۸ و ۲۹ جولای در آلمان برگزار شد. علاوه بر اعضا، برخی از فعالین جنبش زنان که بعنوان مهمان دعوت شده بودند نیز در این نشست شرکت داشتند که حضور و مباحثشان بر غنای مباحث و طرح مسائل از جوانب گوناگون، افزود. حضور مهمانان ترک در این نشست و شرکت فعالشان در مباحث، همبستگی بین المللی جنبش زنان را به نمایش می گذاشت. فضای گرم و دوستانه ای که بر جلسه حاکم بود بر پویایی و خلاقیت مباحث افزوده و این امکان را برای شرکت کنندگان فراهم می کرد تا مباحث و نقطه نظرات خود را پیرامون مسائل گوناگون بیان کنند. نقطه عزیمت عموم شرکت کنندگان کمک به طرح مباحث و بررسی هر چه خلاقانه تر و هم چنین تقویت فعالیتهای زنان و از جمله تشکلات مترقی زنان بود. مسائلی که در این نشست طرح شد حاکی از آن بود که این نشست نه یک گرد همایی فرمالیته، بلکه ضرورتی بود که باید پاسخ داده می شد. ضرورت پرداختن به موضوعات و مسائل گوناگونی که طی فعالیتهای پس از اولین مجمع عمومی مطرح شد، این نشست را به یک نشست جدی تبدیل کرده بود.

جلسه با خواندن متن خوشامدگویی از جانب هیئت مسئولین آغاز شد. در این متن با تجلیل از دور نوین مبارزات ضد امپریالیستی، به "کارلو جولیانی" جوان مبارزی که در جنوا به ضرب گلوله پلیس فاشیست ایتالیا جان باخت، درود فرستاده شد.

قبل از مجمع عمومی، بر مبنای فعالیت یک سال و نیم گذشته، دو بولتن داخلی در اختیار کلیه اعضا و همچنین برخی از مهمانان قرار گرفت که حاوی این مطالب بود:

۱- دستور جلسه پیشنهادی برای نشست، گزارشی از فعالیتهای یک سال و نیم گذشته (فعالیتهای مهم سراسری سازمان و برخی فعالیتهای منطقه ای)، مسائل، اختلافات و مباحثی که در این مدت طرح شده بود، قطعنامه پیشنهادی نشست، گزارش مالی و برخی نوشته های اعضا و دستداران سازمان. ۲- گزارش فعالیت یک سال و نیم گذشته واحد افغانستان سازمان، قطعنامه پیشنهادی این واحد بر سر موقعیت جنبش زنان افغانستان. جلسه پس از معرفی افراد و گزارش مختصر واحدها و تصویب موضوعات مورد بحث، کار خود را آغاز کرد. طبیعتاً قرار نبود که مجمع عمومی در مورد تمام مسائل و مباحث به نتیجه و یا توافق برسد، اما مهم بود که این مسائل از زوایا و جوانب گوناگون مطرح شود تا بدین طریق زمینه ای برای تعمق و بررسی همه جانبه تر و در آینده پاسخهای همه جانبه تر فراهم شود. بویژه اینکه این مسائل تنها مختص سازمان زنان هشت مارس نیست، بلکه مسائل و تضادهای پیش پای کل جنبش زنان و همه فعالین زن است. مسلماً پاسخگویی به معضلاتی که سازمان هشت مارس طی فعالیت خود با آنها روبرو شد، تنها کار یک تشکیلات زنان نیست! روحیه اتحاد و همدلی که بر این نشست حاکم بود و شور و اشتیاق و در عین حال جدیت شرکت کنندگان برای شرکت در موضوعات مورد بحث، سطح بالایی از وحدت و همبستگی را به نمایش می گذاشت و زمینه را برای تبادل نظر هر چه بیشتر فراهم می آورد.

برخی از مسائل و نقطه نظراتی که مطرح شد از این قرار بود:

نشریه "هشت مارس"، نقش آن و انتظاراتی که از آن می رود از مباحث اولیه نشست بود. سئوالات بسیاری در این زمینه مطرح بود، منجمله اینکه آیا نشریه ارگان سازمان است یا تریبون همه زنان مترقی و رادیکال جنبش زنان؟ برخورد ما به گرایشهای دیگری که در جنبش زنان وجود دارد، چگونه باید باشد؟ کلیه شرکت کنندگان با تأیید محتوای تا کنونی نشریه و تأکید بر دستاوردهای آن، متفق القول بودند که نشریه باید صدای همه زنان مترقی و رادیکالی باشد که با مردسالاری در هر شکلی مبارزه می کنند. پیشنهادی که در این زمینه مطرح شد این بود که اگر قرار است که نشریه برای توده زنان نقش روشنگری و نشر آگاهی زنانه داشته باشد می توان حتی بعضی از مقالات زنانی را که بنوعی مدافع نسبیست فرهنگی هستند نیز چاپ کرد، اما به شرطی که حتماً همراه با نقد این نظرات باشد.

با توجه به اینکه سازماندهی زنان از معضلات جدی جنبش زنان می باشد و بحث بر سر ابزارهای گوناگون در خدمت این امر، کماکان در دستور کار تشکلات زنان و فعالین جنبش زنان ایرانی و افغانستانی قرار دارد، یکی از سئوالاتی که در زمینه نشریه مطرح شد این بود که نشریه باید از چه کیفیت و کارکردی برخوردار باشد تا بتواند علاوه بر نقش آگاهگرانه، به سازماندهی زنان نیز کمک کند؟

در این نشست به برخی از کمبودهای نشریه، منجمله کمبود مطالب مربوط به زنان داخل کشور و زنان زحمتکش، اشاره شد و پیشنهادات مختلفی برای رفع این کمبودها ارائه شد.

یکی دیگر از موضوعات مورد بحث مسئله ضرورت ضدامپریالیست بودن يك تشکل دمکراتیک زنان بود. علیرغم اینکه در منشور سازمان این موضع گیری اتخاذ شده و در اولین مجمع عمومی تصویب شده بود، کماکان طی فعالیتهای و کارزارهای مبارزاتی گوناگونی که سازماندهی کرده بودیم، مباحث و اختلاف نظرات معینی در رابطه با اهمیت اتخاذ موضع ضدامپریالیستی مطرح شد. در نشست امسال نیز این مسئله یکی از مباحث جدی بود اما توافق و درک مشترکی که طی مبارزات تا کنونی حاصل شده بود، سطح بالاتری از اتحاد را در میان شرکت کنندگان بوجود آورده بود. برخی از اعضا بر سر ضرورت این موضع گیری و پایه های مادی آن در جنبش زنان صحبت کردند و تقریباً افراد شرکت کننده متفق القول بودند که نمی توان علیه رژیمهای زن ستیزی همچون جمهوری اسلامی و طالبان مبارزه کرد ولی در مقابل حامیان امپریالیستشان و جنایات امپریالیستها در گوشه و کنار دنیا و حمایت و همدستی شان با مرتجعین، سکوت کرد. نمی توان از همبستگی بین المللی جنبش زنان سخن گفت اما با زنان و نیروهای انقلابی که در کشورهای امپریالیستی زندگی می کنند و علیه مناسبات و سیستم مردسالار در آن کشور مبارزه می کنند، متحد نشد و از مبارزاتشان حمایت نکرد.

از دیگر موضوعاتی که بدان پرداخته شد مسئله استقلال جنبش زنان بود. این موضوع همیشه یکی از مباحث مورد بحث در جنبش زنان بوده و هست. اینکه جنبش زنان از چه کسانی مستقل است و ضرورت این استقلال و معیارهای آن چیست، همیشه مورد مجادله و گفتگو بوده است. در این نشست بحثهای بسیاری در این زمینه مطرح شد منجملاً اینکه مسئله استقلال جنبش زنان و تشکلات آن را باید در پرتو استقلال از مردان و احزاب سیاسی و مهمتر از همه از کلیه جریانها و نیروها و نهادهایی بررسی کرد که به هر شکل و با هر تفکر و بینشی، مناسبات مردسالارانه را تقویت می کنند و تداوم می بخشند. از این رو ما باید حتی از سازمانهای زنان و فعالین زنی که نظام مردسالاری را بزرگ کرده و حمایت می کنند نیز مستقل باشیم. یکی از موضوعات جدال برانگیز، تعریف از جنبش زنان بود. آیا این جنبش سیاسی است یا صنفی یا صنفی - سیاسی؟ آیا برای بسیج زنان حول مبارزه علیه مردسالاری، باید فعالیتهای صنفی سازماندهی کرد یا خیر؟ فعالیت صنفی به چه دسته بندی از فعالیتهای اطلاق می شود؟ نقطه نظرات گوناگونی در این زمینه مطرح شد. برخی معتقد بودند که جنبش زنان يك جنبش سیاسی است و اگر ما به فعالیتهای صنفی بپردازیم در دور بی پایان فعالیتهای خیریه خواهیم افتاد و نهایتاً به خدمات فردی به زنان محدود خواهیم شد و زنانی که اینگونه بسیج شوند پس از حل مشکلات فردی شان در زندگی شخصی خود غرق شده، برای انجام فعالیت اجتماعی بسیج نخواهند شد. نظر دیگری که مطرح شد این بود که ما نباید فعالیتهایمان و جنبش زنان را به صنفی و سیاسی تقسیم کنیم چراکه زندگی حیطة ها و عرصه های گوناگون دارد و نباید این حیطة ها را از هم جدا کرد. شرکت کنندگان از تجارب گوناگون خود در رابطه با چگونگی بسیج زنان و جلب آنان به فعالیتهای اجتماعی صحبت کردند و این تبادل نظر زمینه را برای تعمق و بررسی بیشتر حول این موضوع فراهم آورد. در این نشست همچنین چگونگی استقلال عمل واحدهای سازمان در رابطه با فعالیتهایشان، و نیز مسئله مالی، مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

پس از این مباحث، تغییرات و اصلاحات پیشنهادی در منشور و اساسنامه به رای گذاشته شد. مهمترین تغییری که در منشور سیاسی سازمان صورت گرفت در رابطه با برخی از بندها بود که به مسائل مشترک زنان ایرانی و افغانستانی مربوط می شد. بنا به درخواست برخی از فعالین بویژه واحد افغانستانی، سعی شد منشور بیش از پیش انعکاس مسائل مشترک زنان ایرانی و افغانستانی باشد کماکان سازمان زنان هشت مارس دارای يك منشور مشترک ایرانی - افغانستانی می باشد تا زمانی که واحد افغانستانی قادر شود منشور مستقل خود را تدوین کند. در اساسنامه نیز تغییراتی جزئی در زمینه چگونگی عضویت صورت گرفت. منشور و اساسنامه تغییر یافته در آینده منتشر خواهد شد.

در روز آخر، دو قطعنامه سیاسی در رابطه با وضعیت کنونی زنان ایرانی و افغانستانی و وظایف جنبش زنان در قبال این اوضاع، با اکثریت آرا به تصویب رسیدند که این قطعنامه ها در همین شماره نشریه درج شده اند. مجمع عمومی با انتخاب هیئت مسئولین جدید، کار خود را به پایان رساند. علیرغم پاسخ بسیار دلگرم کننده شرکت کنندگان برای بعهدہ گرفتن مسئولیتهای و یا کمک به مسئولین، کماکان تشکلات زنان و جنبش زنان با کمبود فعالینی که در بعهدہ گرفتن مسئولیتهای بیشتر پیشگام باشند، مواجه است.

دومین نشست عمومی سازمان زنان هشت مارس در روز ۲۹ جولای با امید تلاشهای پیگیرانه تر و جدی تر برای انجام وظایفمان در قبال جنبش زنان، در فضایی گرم و دوستانه به پایان رسید و شرکت کنندگان با سطحی بالاتر از اتحاد و همبستگی، بار دیگر در راه مبارزه علیه هر شکلی از مردسالاری در سراسر دنیا، با یکدیگر تجدید میثاق کردند.

(هشت مارس)